

מִמְרָא-statement challenge-קושיא שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment- מעשה-story
מקרא-key:	

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ומאי ארבע או חמש													יה.
לרבנן											!		יה.
נכנס נוטל שש, ויוצא נוטל שש, ושכר הגפת דלתות לא	דאמרי: [רבנן]										!		יה.
משתים עשרה בעי מיפלט, בציר חדא מפלגא - חמש שקיל.											!		יה.
לרבי יהודה											!		יה.
נכנס נוטל שבע, שתיים בשכר הגפת דלתות, ויוצא נוטל חמש.	דאמר: [רבי יהודה]										!		יה.
מעשר בעי מיפלט, בציר חדא מפלגא - ושקיל ארבע.											!		יה.
כולה רבי היא, וסבר לה כרבי יהודה.	רבא:										!		יה.
ואלא מאי ארבע? הא חמש בעי למשקל											?		יה.
לא קשיא הא - דאיכא משמר המתעכב, הא דליכא משמר המתעכב. אי איכא משמר המתעכב - משמנה בעי למפלג ושקיל ארבע. אי ליכא משמר המתעכב מעשר בעי למפלג ושקיל חמש.											!		יה.
אי הכי מאי רבי אומר לעולם חמש?											?		יה.
קשיא.											!		יה.
מסרו לו זקנים מזקני בית דין, וקורין לפניו בסדר היום, ואומרים לו: אישי כהן גדול קרא אתה בפוך, שמא שכחת או שמא לא למדת.													יה.
ערב יום כפורים שחרית מעמידין אותו בשער מזרח, ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה.													יה.
כל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה, ערב יום הכפורים עם השיכה לא היו מניחין אותו לאכול הרבה, מפני שהמאכל מביא את השינה.													יה.
בשלמא שמא שכח - לחיי, אלא שמא לא למד - מי מוקמינן כי האי גוונא?											?		יה.
(ויקרא אן) והכהן הגדול מאחיו - שיהא גדול מאחיו בכה, בנוי, בחכמה, ובעושר.	והתניא: [ת"ק]										?		יה.
מנין שאם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו - תלמוד לומר והכהן הגדול מאחיו גדלהו משל אחיו.	אחרים:										?		יה.
לא קשיא כאן - במקדש ראשון, כאן - במקדש שני.	רב יוסף:										!		יה.
תרכבא דדינרי עיילא ליה מרתא בת בייתוס לינאי מלכא על דאוקמיה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי.	דאמר רב אסי:										!		יה.
ערב יום הכפורים שחרית וכו',													יה.
אף השעירים.	תנא:												יה.
ותנא דידן, מאי טעמא לא תנא שעירים?											?		יה.
כיון דעל חטא קא אתו - הלשא דעתיה.											!		יה.
אי הכי פר נמי על חטא הוא דאתי											?		יה.
פר, כיון דעליו ועל אחיו הכהנים הוא דאתי - באחיו הכהנים אי איכא איניש דאית ביה מילתא - מידע ידע ליה, ומחדר ליה בתשובה. בכלהו ישראל - לא ידע.											!		יה.
היינו דאמרי אינשי: אי בר אחתיך דיילא הוי, חזי בשוקא, קמיה לא תחליף.	רבינא:										!		יה.
כל שבעת הימים לא היו מונעין וכו'.													יה.
מאכילין אותו סלתות וביצים כדי למססו.	תניא, רבי יהודה בן בקוסא:												יה.
כל שכן שאתה מביאו לידי חימום.	אמרו לו:										?		יה.
אין מאכילין אותו לא אבי"	תניא, סומכוס אמר משום רבי מאיר:										!		יה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
יומא-שבעת ימים		מימרא																		
	לא אבכ"י	ואמרי לה:																		יה.
	אף לא יין לבן.	ויש אומרים:																		יה.
	לא אב"י - לא אתרוג ולא ביצים ולא יין ישן.																			יה.
	ואמרי לה לא אבכ"י - לא אתרוג ולא ביצים ולא בשר שמן ולא יין ישן.																			יה.
	אף לא יין לבן, מפני שהיין לבן מביא את האדם לידי טומאה.	ויש אומרים:																		יה.
	זב תולין לו במאכל, וכל מיני מאכל.	תנו רבנן:																		יה.
	אין מאכילין אותו לא חגב"י ולא גב"ס, ולא כל דברים המביאין לידי טומאה.	אלעזר בן פנחס אומר משום רבי יהודה בן בתירא:																		יה.
	לא חגב"י - לא חלב ולא גבינה ולא ביצה ולא יין																			יה.
	ולא גב"ס - מי גריסין של פול, ובשר שמן, ומרייס.																			יה.
	ולא כל דברים המביאין לידי טומאה לאתויי מאי?																			יה.
	לאתויי הא דתנו רבנן:																			יה.
	חמשה דברים מביאים את האדם לידי טומאה, ואלו הן: השום והשחלים, וחלגלוגות, והביצים, והגרגר.	[תנו רבנן]																		יה.
	(מלכים ב ד) ויצא אחד אל השדה ללקט אורות																			יה.
	זה גרגר.	תנא משמיה דרבי מאיר:																		יה.
	למה נקרא שמן אורות - שמאירות את העינים.	רבי יוחנן:																		יה.
	המוצא גרגר אם יכול לאכלו - אוכלו, ואם לאו - מעבירו על גבי עיניו.	רב הונא:																		יה.
	בגרגרא מצרנאה.	רב פפא:																		יה.
	אכסנאי לא יאכל ביצים, ולא יישן בטליתו של בעל הבית	רב גידל אמר רב:																		יה.
	רב כי מקלע לדרשיש מכריז: מאן הוא ליומא.	[רב]																		יה.
	כד מקלע לשכנציב מכריז: מאן הוא ליומא.	[רב נחמן]																		יה.
	לא ישא אדם אשה במדינה זו, וילך וישא אשה במדינה אחרת, שמא ידווגו זה אצל זה, ונמצא אה נושא אחותו (ואב נושא בתו) וממלא כל העולם כולו ממזרות, ועל זה נאמר (ויקרא ט) ומלאה הארץ זמה	והתניא, רבי אליעזר בן יעקב:																		יה.
	רבנן קלא אית להו.	אמרי:																		יה.
	תבעוה להנשא ונתפיסה - צריכה לישב שבעה נקיים	והאמר רבא:																		יה.
	רבנן אודועי הו מודעו להו, מקדם הו מקדמי ומשדרי שלוחא.																			יה.
	ואי בעית אימא: יחודי הו מיהדי להו, לפי שאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.																			יה.
	מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה והעלוהו בית אבטינס והשביעוהו, ונפטרו והלכו להם. ואמרו לו: אישי כהן גדול, אנו שלוחי בית דין ואתה שלוחנו ושליח בית דין, משביעין אנו עליך במי ששכן שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך. הוא פורש ובוכה, והו פורשין ובוכין.																			מ
	אם היה חכם - דורש, ואם לאו - תלמידי חכמים דורשים לפניו.																			יה.
	ואם רגיל לקרות - קורא, ואם לאו - קורין לפניו.																			יה.
	ובמה קורין לפניו																			יה.
	באיוב ובעזרא ובדברי הימים.																			יה.

disputants-חולקים- central point for summary and review- insertion of an earlier segment- story-מעשה- key-מקרא:	statement- challenge- question- answer- proof- ראייה-
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר
מימרא	זכריה בן קבוטל:
פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל.	יח:

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ